

guntinus & Philippus Coloniensis, Archiepiscopi; quos ordine consecuti sunt Trevirensis, Magdenburgensis, Petaviensis, Wormatiensis, ceterique antistites. Moguntinus & Coloniensis, quod consecrati essent à Catholicis Episcopis, permisi suo muneri: ceteri, qui vel à Pseudopontificibus, vel à Schismaticis consecrati fuerant, iussi sunt abstinere; Pallijs interim novis, veteribusque donati ab Alexandro Moguntinus & Coloniensis. Ad hunc modum schisma, quod per xviii annos foedè lacerarat Ecclesiam, incredibili totius Germaniæ & Europæ lætitia, sublatum est. Cæsar Venetijs reversus, Natalem Domini transegit Papiæ in regia Longobardorum urbe.

Turbæ in
Saxonia.
Arnold.
Lubec. lib.
2. c. 17.
Otto de S.
Blasio.

Verùm extincto bello publico Ecclesiæ incruduit hoc anno bellum civile in utraque Saxonia. In Orientali belli initium fecit Ulricus Halberstadiensis Episcopus; is cum Henrici Leonis studio superioribus annis ab Episcopatu depulsus esset, obtruso Gerone schismatico Episcopo; ut cognovit se ex pacis decreto, & Apostolica auctoritate restitutum esse, hortatore Wigmanno Magdenburgensi Archiepiscopo, arma corripit. Junxere se illi plerique Orientales Principes, Leoni jamantè offensi, quorum viribus adjutus, Geronem è Sede & urbe ejecit; omnibusque, qui à Gerone schismatico Episcopo consecrati erant, sacris muneribus interdixit: castrum præterea Horneburg præmunire cœpit. Quo cognito Leo post extortam deditioem ex Sclavia advolat; *bella*, inquit ad suos, *video, bella mihi parantur*; & per celeritatem munitionis opus revellit. Id cum Ulricus reficeret, redit cum exercitu; sed ab Episcopo & Principibus cum ingenti suorum clade in fugam compulsus est; amisso etiam Henrico Holsatiæ tutore, militum fortissimo.

Et in
Westfa-
lia.

Westfalia per hæc in duas factiones scissa. Harum altera Duce Friderico Altenano, & Hermanno Comite Ravensbergico, pro Coloniensi Archiepiscopo, in Italia adhuc hærente, arma induerat: altera sub auspicijs Bernardi Comitis de Lippia, & Adolphi Comitis Schawenburgici, pro Henrico Leone conspiraverat adversus Coloniensis factionem. Hermannus Monasteriensis Episcopus, ex Italia reversus, reperit dioccesin suam spolijs & incursionibus vastatam. Quare & ipse cum Simone Teclenburgensi Comite, ex Italia reduce, se armavit; utri verò parti accesserint, Gobelinus, qui hæc narrat, siluit. Satis tamen constat eum Coloniensi ac Metropolitanò suo hæsisse. Interim Bernardus de Lippia montem haud procul Bilfeldia, quem à Leonis signo turri imposito Lewenburgum dixere, præmunit, ex eoq; castro totam Westfaliã infestat. Monasteriensis Ahusium & Diepenam castra subvertit; fortè quòd in his arcibus reperiret nobiles è factione Leonis.

Evergismus per hæc Episcopus noster, extra omnes belli & conspirationis fluctus se domi continebat in quiete, & sacrorum procuratione. Senio præterea se ad extrema vitæ urgeri sensit; quare multò salubriori